

مرکز منطقه‌ای داوری تهران در یک نگاه

دکتر مشکان مشکور

مرکز منطقه‌ای داوری تهران^۱ (که از این پس «مرکز» نامیده می‌شود) براساس موافقنامه ۳ می ۱۹۹۷ (موافقنامه مقر) فی‌ماین دولت جمهوری اسلامی ایران و سازمان مشورتی حقوقی آسیایی-آفریقایی^۲ که در تاریخ ۲۰ تیرماه ۱۳۸۳ به تصویب مراجع قانونی ایران رسیده است^۳ ایجاد شد اما عملاً فعالیتهای خویش را در آذرماه ۱۳۸۴ با انتشار «قواعد داوری» آغاز کرد. علی‌رغم مشکلات فراوان، مرکز در تلاش است با برآوردن ویژگیهای همچون سرعت بالای رسیدگی، بی‌طرفی، محترمانه بودن و هزینه‌های معقول رسیدگی، محیط مساعدی را برای پاسخگویی به نیاز فزاینده موجود در منطقه برای حل و فصل اختلافات فرامرزی از طریق داوری و سایر مکانیسم‌های جایگزین حل و فصل اختلافات ایجاد نماید.

مرکز تحت نظرارت سازمان مشورتی حقوقی آسیایی-آفریقایی عمل کرده و گزارش سالانه خود را به مجمع عمومی سالانه آن سازمان تسلیم می‌کند. مرکز به‌موجب موافقنامه مقر از مصونیتها و مزایای لازم جهت تحقق اهداف و وظایف خویش برخوردار است.^۴ به علاوه دولت

*. مدیر مرکز منطقه‌ای داوری تهران.

۱. Tehran Regional Arbitration Centre (TRAC).

۲. Asian-African Legal Consultative Organization (AALCO).

سازمان مشورتی حقوقی آسیایی-آفریقایی و سلف آن کمیته مشورتی حقوقی آسیایی-آفریقایی برای تأسیس مرکز منطقه‌ای داوری به ترتیب در کوالالمپور، قاهره، لاکوس و نایروبی توافقنامه‌های مشابهی با دولتهای مالزی، مصر، نیجریه و اخیراً کنیا منعقد کرده‌اند.

۳. قانون موافقنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و کمیته مشورتی حقوقی آسیایی-آفریقایی راجع به ایجاد مرکز منطقه‌ای داوری در تهران مصوب ۱۳۸۰/۵/۲۳.

۴. به‌موجب موافقنامه مقر، دولت جمهوری اسلامی ایران متعهد شده است که به مصونیت اماکن، اموال، اسناد و پرسنل خارجی مرکز احترام گذارد و در خصوص معافیت از مالیاتها و تعرفه‌های گمرکی، مزایایی را برای مرکز قائل شود. در این خصوص رک.

M. Mashkour, *Building a Friendly Environment for International Arbitration in Iran*, J. Int. Arb., vol. 17, No. 2, April 2000, pp. 79-83.

جمهوری اسلامی ایران به موجب موافقنامه مذکور متعهد است که به استقلال مرکز احترام بگذارد.

مأموریت اصلی مرکز ارائه روشایی کارامد به اطراف ذی نفع در روابط تجاری بین المللی جهت حل و فصل منصفانه اختلافات فی مابین آنهاست. دیگر مأموریتها مرکز عبارتند از:

- الف- تشویق و ترویج داوری تجاری بین المللی در منطقه;
- ب- هماهنگی فعالیتها و مساعدت به مؤسسات داوری موجود در منطقه؛
- ج- مساعدت در برگزاری داوریهای خاص بویژه در مواردی که بر اساس قواعد آنسیترال انجام می‌شوند؛
- د- کمک به اجرای آرای داوری.

مدیریت مرکز به عهده «مدیر» است که پس از مشورت با دبیر کل سازمان مشورتی حقوقی آسیایی- آفریقایی منصوب می‌گردد. مأموریت وی اجرای قواعد داوری و مقررات داخلی مرکز با استقلال و بی‌طرفی کامل است. در جهت انجام مأموریت مزبور، یک دبیرخانه و هیأت داوری او را همراهی می‌کنند.

قواعد داوری

اولین و مهمترین اقدام مرکز پس از تصویب موافقنامه مقر، تهیه و تدوین قواعد داوری بود. این کار تقریباً ۱۸ ماه به طول انجامید. هدف تعیین شده عبارت بود از تهیه مجموعه قواعدی که نه تنها برای متخصصان داوری بین المللی آشنا باشد بلکه آخرین تحولات در زمینه داوری بین المللی را نیز منعکس نماید. پیش‌نویس نهایی این قواعد که براساس نقطه‌نظرات و پیشنهادات متخصصین داوری بین المللی تهیه شده بود به دبیر کل سازمان مشورتی حقوقی آسیایی- آفریقایی تسلیم شد و در ۳۱ ژانویه ۲۰۰۵ مورد تأیید وی قرار گرفت. در حال حاضر، امکان دسترسی به این قواعد از طریق پایگاه داده‌ای مرکز در شبکه جهانی^۵ و همچنین در قالب کتابچه وجود دارد. به‌هنگام تهیه این قواعد، مرکز دو راهبرد اصلی را مدنظر داشت؛ یکی سهولت مراجعه و دیگری کیفیت. لذا اولاً تصمیم گرفته شد که قواعد داوری مرکز اساساً از قواعد داوری آنسیترال پیروی کند زیرا که متخصصان عرصه داوری تجاری بین المللی با آن کاملاً آشنا می‌باشند و در نتیجه موجبات اطمینان آنان فراهم می‌شود. در عین حال برخی مقررات قواعد آنسیترال برای

لحاظ کردن و بیزگی نهادین داوریهایی که قرار است به موجب قواعد داوری مرکز انجام شود تغییر یافتد. به علاوه جهت نیل به درکی بهتر و در پرتو تجربیات دیگر داوریهای سازمانی و رویه‌های قضائی بین‌المللی، قواعد مرکز به مواردی پرداخته‌اند که در قواعد آسیتزال مشخصاً از آنها سخنی بهمیان نیامده است همچون تشکیل دادگاه داوری در داوریهای چندجانبه.

قواعد مرکز به گونه‌ای تدوین شده‌اند که طرفین در انتخاب داوران مورد نظر یا آین برگزیدن ایشان حداکثر آزادی ممکن را داشته باشند. اگرچه مرکز جهت مساعدت به طرفین، فهرستی از داوران برگزیده را در اختیار دارد که به صورت منظم با دعوت از متخصصان حقوقی مجبوب برای پیوستن به این فهرست از طریق پایگاه داده‌ای مرکز یا ارسال سوابق خویش به دیبرخانه روزآمد می‌شود، با وجود این نه مرکز و نه طرفین، هیچ اجرایی به پیروی از فهرست مجبور ندارند. این فهرست تنها ابزاری است که به هنگام انتخاب داوران از سوی طرفین، طیف وسیعتری از گزینه‌ها را در اختیار آنان می‌گذارد، بدون آنکه به آزادی انتخاب آنها خدشهای وارد کند. همچنان که مرکز ممکن است در صورتی که اعمال قواعدهش ایجاب کند داورانی را برگزیند که نامشان در این فهرست نیامده است.

طرفین در انتخاب محل داوری،^۶ قواعد شکلی و همچنین قانون ماهوی که بایستی توسط داوران اعمال شود نیز آزادند.

مداخله مرکز در این موارد در حداقل ممکن می‌باشد و تنها تا حدی است که برای کمک به انجام داوری ضروری باشد. لازم به تأکید است که علی‌رغم واژه «منطقه‌ای» در نام مرکز که ممکن است برخی محدودیتهای جغرافیایی و منطقه‌ای را تداعی کند، تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی، فارغ از تابعیتشان، می‌توانند شرط داوری مرکز را در قراردادهایشان درج کرده و لذا اختلافاتشان را برای حل و فصل نهایی به مرکز ارجاع کنند.

هیأت داوری

برای ارتقای کیفیت رسیدگیهای داوری و تأمین استقلال و بی‌طرفی بیشتر در اجرای قواعد، «مقررات داخلی» مرکز که بخش لاینک قواعد آن محسوب می‌شود تشکیل یک هیأت داوری را پیش‌بینی کرده که اعضای آن به مدت سه سال پس از مشورت با دیبرکل سازمان

۶. اگر طرفین درخصوص محل داوری در قرارداد داوری فی‌مایین یا پس از آن توافق نکنند، بر اساس ماده ۳ قواعد داوری مرکز، داوری در تهران انجام خواهد شد. این امر موجب اطمینان از شناسایی و اجرای رأی صادره می‌شود زیرا که دولت جمهوری اسلامی ایران در سال ۱۳۸۰ کنوانسیون ۱۹۵۸ نیویورک راجع به شناسایی و اجرای آرای داوری خارجی را تصویب کرده است. در این خصوص رک.

A. Saharian, *Tehran Regional Arbitration Center: Elements Justifying its Establishment*, J. Int. Arb., Vol. 21, No. 5, October 2004, pp. 459-471.

مشورتی حقوقی آسیایی - آفریقایی منصوب می‌شوند. اعضای هیأت داوری از میان اتباع دول عضو سازمان و تا یک سوم از میان اتباع سایر کشورها انتخاب می‌شوند.^۷ هدف از این نسبت، تحقق حضور نمایندگان سیستم‌های حقوقی گوناگون و توجه به حساسیتهای مختلف در هیأت داوری است. مدیر باید در مورد تمامی مسائل مربوط به اجرای قواعد داوری و اصلاح و تغییر آنها و بویژه هنگامی که بهموجب قواعد داوری مداخله مرکز لازم است همچنین درخصوص انتصاب و تعویض داوران با هیأت داوری مشورت کند. به علاوه، در صورت جرح داور، تصمیم‌گیری نهایی با کمیته‌ای مرکب از سه تن از اعضای این هیأت خواهد بود.

بهموجب بند ۲ ماده ۵ مقررات داخلی، مرکز از انتخاب هر یک از اعضای هیأت داوری به عنوان داور منع شده است. مع ذلک طرفین می‌توانند اعضای هیأت داوری را به عنوان داور یا وکیل انتخاب کنند. در این صورت و به طور کلی هنگامی که یکی از اعضای این هیأت به هر شکلی در رسیدگیهای جاری نزد مرکز مشارکت داشته باشد، بهموجب بند ۳ همان ماده، عضو مذبور باید فوراً مدیر مرکز را از این امر مطلع نموده و از شرکت در مباحثات و صدور توصیه‌های هیأت داوری درخصوص آن رسیدگی خودداری کند.

محرمانه بودن

مرکز خود را نسبت به تأمین ماهیت محرمانه تمامی دعاوی ارجاع شده به آن متعهد می‌داند. رسیدگیهای داوری مرکز، علنی نیستند. تمامی اطلاعات مربوط به هر قضیه محرمانه مانده و از دیگر پرونده‌ها جدا می‌گردد. بند ۱ ماده ۴ مقررات داخلی، مشخصاً مقرر می‌کند که مدیر، اعضای دبیرخانه و اعضای هیأت داوری باید به ماهیت محرمانه کار مرکز، اسناد تسلیم شده به آن یا به داوران در ارتباط با یک دعوا احترام گذارد و از افشاء چنان اطلاعات یا اسنادی

۷. پس از مشورت با دبیرکل سازمان مشورتی حقوقی آسیایی - آفریقایی، دکتر مجتبی کرازی، پروفسور جیمز کرافورد و آقای دمنیک هشر به عنوان اعضای هیأت داوری انتخاب شدند.
دکتر مجتبی کرازی، ایرانی و دارای سابقه قضاویت می‌باشد. او چندین سال در دهه ۱۳۶۰ به عنوان مشاور حقوقی ارشد در دیوان داوری ایران - ایالات متحده فعالیت کرده است. او همچنین تدبیرکننده اصلی قواعد رسیدگی کمیسیون غرامات سازمان ملل متحد (UNCC) در مورد جنگ عراق علیه کویت است و به مدت بیش از ۱۴ سال در حل و فصل بسیاری از دعاوی فردی، شرکتی و دولتی نقش داشته و اکنون دبیر شورای حکام آن کمیسیون در ژنو است.
پروفسور جیمز کرافورد از استرالیا، استاد حقوق بین‌الملل و رئیس شورای دانشکده حقوق دانشگاه کمبریج است. به عنوان یکی از صاحب‌نظران حقوق بین‌الملل، وی در تدوین بسیاری از اسناد مهم بین‌المللی و در بسیاری از دعاوی بین‌المللی نقش داشته است. او همچنین از تجربه بالایی در حوزه داوری بین‌المللی برخوردار است.
آقای دومینیک هشر از فرانسه، مشاور کل و معاون دبیرکل سابق دیوان داوری بین‌المللی اتاق بازرگانی بین‌المللی بوده است. او بکی از صاحب‌نظران بر جسته در زمینه داوری بین‌المللی است و اکنون قاضی شعبه نخست دادگاه استیناف پاریس است که دعاوی مربوط به داوری به آن ارجاع می‌شود. او همچنین مسئول روابط بین‌الملل دیوان عالی کشور فرانسه است. آثار و مقالات وی در حوزه داوری بین‌المللی به کرات توسط همگان مورد استناد قرار گرفته‌اند.

خودداری کنند. تنها طرفین دعوی، رونوشتی از آرای دیوان داوری را دریافت می‌کنند. در عین حال بهموجب بند ۲ ماده ۴ مقررات داخلی، مرکز مجاز است به منظور تشویق و ارتقای داوری بین‌المللی، با رضایت طرفین، پس از حذف اسمی و دیگر ارجاعات موجود در متن که به شناسایی طرفین دعوی بینجامد به انتشار کل یا بخش‌هایی از رأی اقدام کند. این ماده همچنین مقرر می‌کند که در صورت انتشار آراء، اسرار تجاری طرفین نیز باید حذف شوند.

هزینه‌های داوری

میزان هزینه داوری بهموجب قواعد مرکز بر اساس جداول منضم به آن قواعد تعیین می‌شود که در پایگاه داده‌ای مرکز قابل دسترسی‌اند. هزینه‌های داوری به دو بخش مجزا تقسیم می‌شوند: هزینه‌های اداری و حق‌الزحمه داوران. هزینه‌های داوری که به لحاظ ماهیت بین‌المللی مرکز و دعاوی که به آن ارجاع می‌شود به یورو تقویم می‌شود از ۵۰۰ یورو تا سقف ۶۰,۰۰۰ یورو بسته به میزان خواسته نوسان دارد.^۸ حق‌الزحمه داوران به مرکز داده می‌شود و از این طریق تماماً به داوران پرداخت می‌گردد. این حق‌الزحمه درصدی از خواسته دعوی است و با آن نسبت عکس دارد. این حق‌الزحمه از حداقل ۱۱ درصد برای دعاوی کوچک تا ۰/۰۵ (پنج صدم درصد یا پنج ده هزارم) برای دعاوی با خواسته بیش از ۱۰۰ میلیون یورو متغیر است. در تدوین این جداول تلاش شده تا این هزینه‌ها از هزینه‌های طرح دعوی در محکم دولتی در بسیاری از کشورها بهنحو قابل ملاحظه‌ای پایین‌تر باشد. همچنین حق‌الزحمه مزبور از هزینه‌های بسیاری از مؤسسات داوری بین‌المللی دیگر کمتر است.

توجه فزاینده

براساس آمار تهیه شده بر مبنای اطلاعات واصله به مرکز، شرط داوری مرکز در بسیاری از قراردادهای بین‌المللی پرامون مبادرات بازرگانی، ساخت تأسیسات مهم زیربنایی همچون سدها، مجتمع‌های صنعتی، تأمین تجهیزات و ارائه خدمات مهندسی برای مجتمع‌های پتروشیمی، خدمات فنی مهندسی در زمینه نفت و حفاری چاههای نفت در خشکی و دریا و خدمات جانبی آنها، ضمان‌نامه‌های بانکی و خودروسازی درج گردیده است.

به علاوه، شرط داوری مرکز اخیراً در نمونه‌های جدیدی از قراردادهای بین‌المللی همچون ارتباطات، اعتبارات صادراتی، فروش نرم‌افزارهای پیچیده و خدمات مشاوره‌ای در ارتباط با هواشناسی درج شده است. همچنین در برخی قراردادها، مرکز به عنوان مرجع ناصلب تعیین شده

^۸. بر اساس جدول فعلی، هزینه‌های اداری یک دعوی با خواسته ۵ میلیون یورو، ۱۹,۰۰۰ یورو و برای یک دعوای ۳۰ میلیون یورویی، ۴۹,۰۰۰ یورو است.

است. با یک تخمین اجمالی می‌توان گفت که در طی یکسال گذشته، شرط داوری مرکز در بیش از یکصد قرارداد بین‌المللی مهم درج شده است. طبق گزارش‌های واصله طرفین این قراردادها، از اتباع کشورهای مختلفی همچون اتریش، چین، هندوستان، فنلاند، فرانسه، آلمان، تاجیکستان، سوئد، امارات عربی متحده، بریتانیا و ونزوئلا می‌باشند.

در خرداد ماه ۱۳۸۵، نخستین درخواست حل و فصل یک اختلاف بین‌المللی به مرکز ارجاع شد. طرفین اختلاف یک شرکت مهندسی اروپایی و یک شرکت سرمایه‌گذاری ایرانی سازنده یک برج بودند. این اختلاف ناشی از تأخیر در پرداخت مبلغ برخی صورت حسابها و فسخ بعدی قرارداد توسط شرکت اروپایی بود. رسیدگی به ادعاهای و ادعاهای متقابل طرفین مستلزم آن بود که مسائل پیچیده‌ای در باب مسئولیت مورد بررسی قرار گیرد و در مورد آنها اتخاذ تصمیم شود. در نهایت پس از چند دور تبادل لواح کتبی و برگزاری جلسات شفاهی برای حل و فصل این دعوى، رأیی با اتفاق آرا از سوی کمیته ۵ نفره تأسیس شده به‌موجب مکانیسم خاص حل و فصل اختلافات در قرارداد صادر شد. تصمیم کمیته در آذرماه ۱۳۸۵ به طرفین ابلاغ شد.

حل و فصل چنین اختلاف پیچیده‌ای در مدتی نسبتاً کوتاه و به‌شیوه‌ای مستقل و بی‌طرفانه یقیناً مؤید توان مرکز منطقه‌ای داوری تهران در حل و فصل اختلافات تجاری بین‌المللی می‌باشد.

در بخش اسناد متن انگلیسی قواعد داوری منطقه‌ای تهران و ضمائم آن به همراه مقررات داخلی آن مرکز و نیز ترجمه متون مذبور به فارسی به نظر خواندنگان مجله حقوقی می‌رسد. ترجمه فارسی متون یاد شده توسط جناب آقای سید محمد اسقی انجام گرفت و آقای علیرضا ابراهیم‌گل آن را بازخوانی و ویرایش کرد و نهایتاً استاد گرانقدر جناب آقای دکتر محمدعلی موحد که سابقه کار طولانی در داوریهای بین‌المللی دارد و در تنظیم قواعد نیز مشارکت فعال داشتند بر ما منت نهاده و آن را بازبینی نمودند. مرکز منطقه‌ای داوری تهران در نظر دارد ترجمه قواعد داوری را به زبانهای دیگر از جمله عربی نیز تهیه نماید. البته به‌منظور حفظ وحدت در تفسیر، نسخه انگلیسی قواعد ملاک عمل است و بر ترجمه‌های دیگر ارجحیت خواهد داشت.